प्राप्तवान् अथ भगवतः प्रसादाद्यक्षेश्वरेणादिष्टं । त्वमद्य प्रातः क्षौरं कृत्वा लगुडहस्तः स्वगृहद्वारि सुनिभृतं स्थास्यसि । ततः समागतं भिक्षुं प्राङ्गणे यं द्रक्ष्यसि। तमेव निर्दयं लगुडेन हनिष्यसि । ततः स भिक्षुः सुवर्णपरिपूर्णकलशो भविष्यति। तेनैव त्वया स्वेच्छया यावज्जीवं सुखिना भवितव्यं । तदनन्तरं तथानुष्ठिते सति तद्भूतं । तच्च क्षौरकरणानीतनापितेनालोक्य चिन्तितं । अये निधिप्राप्तेरयमुपायः । तदहमप्येवं किं न करोमि । ततः प्रभृति स नापितः प्रतिदिनं तथाविधानो लगुडहस्तः प्रातः सुनिभृतं भिक्षोरागमनं प्रतीक्षते । एकदा तेन तथा प्राप्तो भिक्षुर्लगुडेन हत्वा व्यापादितः । तस्मादपराधात्सोऽपि नापितो राजपुरुषैस्ताडितः पञ्चत्वमगमत् अतोऽहं ब्रवीमि।

पुण्याल्लब्धं यदेकेन तन्नमापि भविष्यति ।
हत्वा भिक्षुमतो मोहाद्विध्यर्थी नापितो हतः ॥ १ ॥

XXIV. XXV. (IV. 2. 3.)

DIE BEIDEN GÆNSE UND DIE SCHILDKRŒTE.

DIE DREI FISCHE.

अस्ति मगधदेशे फुल्लोत्पलाभिधानं सरः । तत्र चिराद्धंसौ निवसतः । तयोर्मित्रं कूर्मश्च प्रतिवसति। अथ धीवरैरागत्य तत्रोक्तं। यदद्यास्माभिस्त्रोषिवा प्रातः कूर्ममत्स्यादयो व्यापादयितव्याः। तदाकर्ण्य कूर्मो हंसावाह। सुहृदौ। श्रुतोऽयं धीवरालापः। अधुना मया किं विधातव्यं। हंसावाहतुः। ज्ञायतां पुनस्तावत् प्रातर्यदुचितं। तत्कर्तव्यं। कूर्मो ब्रूते। मा मैवं। यतो दृष्टव्यतिकरोऽहमत्र। तथा चोक्तं।

अनागतविधाता च प्रत्युत्पन्नमतिस्तथा ।
द्वावेतौ सुखमेधेते यद्भविष्यो विनश्यति ॥ १ ॥

तावाहतुः। कथमेतत् कूर्मः कथयति। पुरैतस्मिन्नेव सरस्येवंविधेष्वेव धी-